

UNA PONCELLA QUE ES BADA

El Carmel, símbol en els llibres sants de les flors i dels perfums; verger deliciós on s'hi apleguen tots els encants de la natura. I el místic Carmel de Maria, recull de totes les virtuts cristianes, multiplica diàriament els seus encisos matitzant-se de noves flors exquisidament perfumades.

Una nova poncella està a punt de descloure's; una nova flor embaumarà ben tost amb el perfum de la seva santedat la muntanya de Maria. La Venerable Joaquina de Vedruna serà col·locada dins de poc en els altars i serà venerada públicament aquella gran benefactora de la humanitat, que passà pel món eixugant les llàgrimes dels atribulats, vessant en el cor dels afligits el saludable confort de la resignació cristiana, restituint als malalts la salut espiritual i corporal perdudes i dipositant en les intel·ligències dels infants la llavor de la veritable sabiduria, el sant temor de Déu.

La seva obra encara perdura; el zel per la glòria de Déu i la salvació de les ànimes que li abrusfia el cor, es conserva íntegrament en les seves Filles, les quals i fent honor al seu títol sacrifiquen les seves vides en l'altar santíssim de la caritat. Per això esperem amb frisança el dia que ens sigui permès retre-li públicament aquell tribut d'agraïment del qual tots li som deutors.

La Sagrada Congregació de Ritus es reuní el dia 28 del proppassat Maig en l'augusta presència del Sant Pare per tal de resoldre sobre el dubte de les virtuts heroïques per a la causa de canonització i beatificació de la nostra Venerable.

Ensems que demanem a nostres lectors una oració per tal que la causa es framefi amb tota rapidesa, si aquesta és la voluntat de Déu, donem nostra fervent enhorabona a les Religioses Carmelites de la Caritat per la pròxima glorificació de la seva Mare i Fundadora, que es dignà bastir els fonaments del seu Institut en els estreps fermíssims del Carmel.

GLOSES D'ESTIU

Hem entrat en l'estació més calorosa de l'any. Fins ací i llevat de les inconnoditats que pugui donar-nos, no hi tinc res a dir. Però és el cas que moltes senyores que es diuen devotes de la Mare de Déu arrencaran sense cap escrúpol del seu pit l'Escapulari de Maria. Per què? Per a poder anar més lliurement vestides; per la pruïja d'exhibir-se. Portar el Sant Escapulari sobre el pit escandalosament nú, és a més d'una irreverència, una burla i profanació. Llevar-se'l per tal de lliurar-se amb més llibertat a l'escàndol, és escarnir a la Mare de Déu. Significa el triomf de la matèria sobre l'esperit; dels baixos instints sobre els enlairats ideals; de l'absurt respecte humà sobre el sant temor de Déu; la victòria del dimoni sobre la gràcia. Aquestes ànimes volen contemporitzar amb tothom i realitzar ço que Jesucrist afirma ésser totalment impossible: *Servir a dos senyors*. Avui dia l'estiu sembla talment una antesala de l'infern. I no precisament pel calor sofocant, sinó per les moltes iniquitats que malauradament cova i desenvolupa. Devotes de la Verge del Carmel Tinguèu valor per a complir el vostre deure. No consentiu en el vostre cor una traïció tan covarda. Maria es complau de veure el seu escapulari sobre el vostre pit; però més encara de veure en el vostre cor la imatge de les seves virtuts.